

இனிமையான குழந்தைகளே! இந்த பழைய உலகில், பழைய சரீரத்தில் எந்த மகிழ்ச்சியும் கிடையாது, ஆகையால் இதிலிருந்து உயிருடன் இருந்து இறந்து கொண்டே தந்தையினுடையவர்களாக ஆகிவிடுங்கள், உண்மையான விட்டில் பூச்சியாக ஆகுங்கள்.

கேள்வி: சங்கமயுகத்தின் பேஷன் (Fasion) எது?

பதில்: இந்த சங்கமயுகத்தில் தான் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இங்கு அமர்ந்திருக்கும் பொழுதே தனது மாமியார் வீடாகிய வைகுண்டத்திற்கு பயணம் செய்து வருகின்றீர்கள். இது சங்கமயுகத்தின் வழக்கமாகும். சூட்சும வதனத்தின் ரகசியமும் இப்பொழுது தான் திறக்கப்படுகிறது. (தெரிகின்றது)

கேள்வி: எந்த விதியின் மூலம் ஏழ்மை அல்லது துக்கத்தை எளிதாக மறக்க முடியும்?

பதில்: அசரீரி ஆகக் கூடிய பயிற்சி செய்தால் ஏழ்மை அல்லது துக்கம் அனைத்தும் மறந்து விடுவீர்கள். ஏழைக் குழந்தைகளிடத்தில் தான் தந்தை வருகின்றார் செல்வந்தர்களாக ஆக்குவதற்காக. ஏழைக் குழந்தைகள் தான் தந்தையின் மடியில் வருகின்றனர்.

பாட்டு: கூட்டத்தில் தீபம் எரிந்து வந்தது

ஓம்சாந்தி. தனது பரலௌகீகத் தந்தையாகிய பரம்பிதா பரமாத்மாவின் மீது ஆத்மாக்களின் அன்பு ஏற்படுகிறது. பாபா நம்மை இங்கிருந்து அழைத்துச் செல்வார் என்பதை அறிவீர்கள். ஒருவருடைய ஆத்மாவானது சரீரத்தை விட்டு செல்கின்றது எனில் வேதனைபடுகிறது. சத்யவான் சாவித்திரியின் கதை கூறுகின்றனர். மீண்டும் சரீரத்திற்கு வந்து விட வேண்டும் என்று அந்த ஆத்மா இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் இருந்தது. ஆனால் அவர்களிடத்தில் ஞானம் இல்லவே இல்லை. உங்களிடம் ஞானம் இருக்கிறது, நம் ஒவ்வொருவரின் அன்பும் அந்த பரம்பிதா பரமாத்மாவின் மீது இருக்கிறது. ஏன் அன்பு ஏற்பட்டது? இறப்பதற்காக. தந்தையின் மீதிருக்கும் இந்த அன்பு மிகவும் நல்லதாகும். நாம் நமது சாந்திதாம் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று அரை கல்பம் பக்தி மார்க்கத்தில் ஏமாற்றம் அடைந்து வந்தது. உண்மையும் அது தான். அசரீரி ஆகுங்கள், இறந்து விடுங்கள் என்று தந்தையும் கூறுகின்றார். ஆத்மா சரீரத்தை விடுத்து தனியாகி விடுகின்றது எனில் அதனை இறந்து விடுகிறது என்று கூறுகின்றனர். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - குழந்தைகளே! இந்த உலகம் அதாவது இந்த பந்தனங்களிலிருந்து இறந்து விடுங்கள் அதாவது என்னுடையவர்களாக ஆகிவிடுங்கள். இந்த பழைய உலகம், பழைய சரீரத்தில் எந்த மஜாவும் (மகிழ்ச்சி) கிடையாது. இது மிகவும் சீ சீ உலகமாகும். உண்மையில் கொடூரமான நரகமாகும். இப்பொழுது என்னுடையவர்களாக ஆகிவிடுங்கள் என்று குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு கூறுகின்றார். சுகதாமம் அழைத்துச் செல்வதற்காக நான் வந்திருக்கின்றேன், அங்கு துக்கத்தின் பெயரே இருக்காது. ஆகையால் இந்த மகா தீபத்தின் குஷியில் இருக்கும் விட்டில் பூச்சியாக ஆகிவிடுங்கள். விட்டில் பூச்சி குஷியாக ஓடி ஓடி வரும் அல்லவா! சில விட்டில் பூச்சிகள் தீபம் எரியும் பொழுது பிறக்கின்றன, தீபம் அணைந்து விட்டால் இறந்து விடுகின்றன. தீபாவளி அன்று பல சிறிய சிறிய விட்டில் பூச்சிகள் வித விதமான வண்ணங்களில் இருக்கும். தீபத்தில் பலியாகி விடும். தீபம் அணைந்து விட்டால் இது இறந்து விடும். இப்பொழுது இது மிகப்பெரிய தீபமாகும். தந்தை கூறுகின்றார் - நீங்களும் விட்டில் பூச்சியைப் போன்று பலியாகி விடுங்கள். நீங்கள் சைத்தன்ய மனிதர்களாக இருக்கிறீர்கள், தேக பந்தனங்கள் என்னவெல்லாம் இருக்கின்றதோ இவைகளை உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே விட்டு விடுங்கள். தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து என்னிடத்தில் யோகா (தொடர்பு) வையுங்கள். குஷியாக இருங்கள், இந்த சரீர உணர்வு நீங்கி விடும். நாம் ஆத்மாக்கள், இந்த உலகை விட்டு விட்டு தனது வீட்டிற்கு செல்கிறோம். இந்த உலகம் இப்பொழுது எந்த வேலைக்கும் உதவாதது. இதில் உள்ளத்தை செலுத்தாதீர்கள். இந்த உலகில் பலர் ஏழைகளாக இருக்கின்றனர். ஏழைகள் தான் துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றனர்.

தந்தை கூறுகின்றார் - குழந்தைகளே! அசரீரி ஆகுங்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாம் அங்கு சாந்திதாமத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள். எதுவரை தூய்மையாக ஆகவில்லையோ அதுவரை அந்த சாந்திதாமத்திற்கு யாரும் செல்ல முடியாது, இந்த நேரத்தில் அனைவரது இறக்கைகளும் துண்டிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தன்னை பகவான் என்று நினைத்து அமர்ந்திருப்பவர்களின் இறக்கைகள் தான் அதிகம் துண்டிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே அவர்கள் எங்கு அழைத்துச் செல்வார்கள்? சுயமே செல்ல முடியாது எனில் பிறகு உங்களுக்கு எப்படி சத்கதி செய்ய முடியும்? அதனால் தான் பகவான் கூறியிருக்கின்றார் - இந்த

சாதுக்களையும் கூட நான் தான் கரை சேர்க்க வேண்டும். கிருஷ்ண பகவானின் மகாவாக்கியம் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். ஆனால் உண்மையில் சிவபகவானின் மகாவாக்கியம் ஆகும். சிவன் அசரீரியாக இருக்கின்றார். ஆக கண்டிப்பாக பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வாயின் மூலமாகத் தான் புரிய வைப்பார். மனிதர்களின் படைப்பானது பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் மூலம் ஏற்படுகிறது. இதனை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். தந்தை குழந்தைகளை எதற்காக படைக்கின்றார்? என்பதை உணர வைப்பதற்காக யாராக இருந்தாலும் கேளுங்கள். ஆஸ்தி கொடுப்பதற்காக தந்தை படைக்கின்றார். பிரம்மாவின் மூலம் பிராமணர்களைப் படைத்திருக்கின்றார். தந்தை நமக்கு கற்பிக்கின்றார், இராஜயோகத்தை கற்பிக்கின்றார் - சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர் ஆக்குவதற்காக என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உலகை மாற்றுவதற்காக தந்தை வருகின்றார். நரகத்தை சொர்க்கம் ஆக்குவதற்காக, மனித சிருஷ்டியை தெய்வீக சிருஷ்டியாக ஆக்குவதற்காக. சுகம் கொடுப்பதற்காகத் தான் அவர் வருவார் அல்லவா! இங்கு மனிதர்கள் பல மடங்கு கோடஸ்வர்களாக இருக்கலாம், மாட மாளிகைகள் இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் என்ன படிப்பு படிக்கின்றீர்களோ அதன் மூலம் நீங்கள் மிகவும் உயர்ந்த பதவி அடைகின்றீர்கள். நான் வக்கீலாக ஆவேன் என்று உலகாய படிப்பு படிப்பவர்கள் நினைப்பார்கள். நான் ஐ.ஏ.எஸ் ஆவேன். உலகிற்கு எஜமானன் ஆக்குவதற்காக சிவபாபா நமக்கு படிப்பு கற்பிக்கின்றார் என்பது உங்களது புத்தியில் இருக்கிறது. எவ்வளவு உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பதவியாகும்! அதுவும் 21 பிறவிகளுக்கு நோயாளிகளாக ஆவது கிடையாது. திடீர் மரணம் ஏற்படுவது கிடையாது. ஆனால் யாருக்கு? எந்த விட்டில் பூச்சியானது தந்தையை தன்னுடையவராக ஆக்கிக் கொள்கின்றதோ, தந்தையின் மடியில் வருகின்றதோ அவர்களுக்கு செல்வந்தர்கள் ஏழையின் மடியில் வரமாட்டார்கள். ஏழைக் குழந்தைகள் செல்வந்தர்களின் மடியில் சென்று விடுகின்றனர். இப்பொழுது அனைவரும் முற்றிலும் ஏழைகளாக இருக்கின்றனர். இந்த மாட மாளிகைகள் அனைத்தும் அழிந்து போய் விடும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், மண்ணோடு மண்ணாகி விடும். நாம் தான் உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆகக் கூடியவர்கள். எஜமானர்களாக இருந்தோம், இப்பொழுது கிடையாது, மீண்டும் எஜமானர்களாக ஆவோம். முழு உலகிற்கும் எஜமானர்களாக வேறு யாரும் ஆவது கிடையாது.

21 பிறவிகளுக்கு நீங்கள் முழு உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆகின்றீர்கள். அனைவரும் சுகமாக இருப்பார்கள். இங்கு குறைந்த ஆயுள் உடையவர்களும் கூட இறந்து விடுகின்றனர். இராஜாவிடத்தில் பிறப்பு எடுத்தவர்களும் கூட உடனேயே இறந்து விடுகின்றனர். இராஜா போன்ற நிலை பிறப்பு எடுக்கின்ற வரை தான் கிடைக்கிறது. எல்லையற்ற தந்தையின் முன் நாம் அமர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். ஆத்மா சரீரத்தை தாரணை செய்து நடப்பு நடத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. நமது ஆத்மாக்களின் தந்தை வந்திருக்கின்றார் என்பதை இப்பொழுது அறிந்திருக்கின்றீர்கள். பழைய பந்தனங்களிலிருந்து விடுவித்து புது சம்மந்தத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக. உண்மையில் நீங்கள் சூட்சுமவதனம், வைகுண்டத்திற்கு செல்கிறீர்கள், சந்திப்பு செய்து கொள்கிறீர்கள். உங்களது தொடர்பு எல்லையற்றதாக ஆகிவிட்டது. இது எவ்வளவு நல்ல நடை முறை வழக்கமாக ஆகிவிட்டது! தனது மாமியார் வீட்டிற்குச் செல்ல முடியும். மீராவிற்கும் கூட வைகுண்டம் மாமியார் வீடாக இருந்தது அல்லவா! மாமியார் வீட்டிற்கு (வைகுண்டம்) செல்ல வேண்டும் என்று விரும்பினார். இது மாமியார் வீடு கிடையாது. இங்கு முற்றிலும் ஏழையாக இருக்கிறீர்கள். எதுவும் உங்களிடத்தில் கிடையாது. நமது பாரத தேசம் மிகவும் உயர்ந்த தேசமாகும். தங்க பாரதமாக இருந்தது, இப்பொழுது கிடையாது. எப்பொழுது இருந்ததோ அதன் மகிமை செய்கின்றனர். இப்பொழுது தங்கத்தின் நிலை என்னவாகி விட்டது! ஆபரணம் போன்றவைகளை வாங்குகின்றனர், மறைத்து வைக்கின்றனர், திருடர்கள் கொள்ளையடித்து விடக் கூடாது என்பதற்காக. அங்கு எண்ணிலடங்காத தங்கம் இருக்கும். அடையாளங் களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சோமநாதர் கோயிலில் அடையாளங்கள் உள்ளன. மணி போன்றவை களை முஸ்லீம்கள் கொண்டு சென்று பிணம் புதைக்கும் குழியில் வைத்தனர். ஆங்கிலேயர்களும் கொண்டு சென்றனர். அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. ஆக பாரதம் எவ்வளவு செல்வந்தம் முடையதாக இருந்தது. இப்பொழுது பாரதத்தின் நிலை என்ன என்று பாருங்கள்! சொர்க்கத்தின் எஜமானர்களாக ஆவதற்காக தந்தையினுடையவர்களாக ஆகியிருக்கின்றோம் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். பாபா வந்திருக்கின்றார். முன்பும் வந்திருந்தார். சிவராத்திரி கொண்டாடுகின்றனர். இப்பொழுது ராத்திரி என்று கிருஷ்ணருக்கும் கூறுகின்றனர். சிவனுக்கும் ராத்திரி என்று கூறுகின்றனர். சிறிதுதான் வித்தியாசம் இருக்கின்றது. இந்த விசயங்களை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். கிருஷ்ணரின் பிறப்பு பகலில் ஏற்பட்டாலும் இரவில் ஏற்பட்டாலும் என்ன - இதில் என்ன இருக்கிறது? உண்மையில்

கிருஷ்ணருக்கு ராத்திரி என்று கொண்டாடுவது தவறாகும், சிவனுக்குத் தான் ராத்திரியாகும். ஆனால் இது எல்லையற்ற விசயமாகும், மேலும் சிவ பகவானின் மகாவாக்கியமாகும். அவர்கள் சிவனை மறந்து கிருஷ்ண ராத்திரி என்று எழுதி விட்டனர். எப்பொழுது ராத்திரி முடிவடைகின்றதோ அப்பொழுது தான் பகல் ஆரம்பமாகும். எல்லையற்ற பகல் உருவாக்குவதற்காகவே தந்தை வருகின்றார். பிரம்மாவின் பகல், பிரம்மாவின் இரவு. பிரம்மா எங்கிருந்து வந்தார்? கற்பத்திலிருந்து வெளிப்படவில்லை. பிரம்மாவின் தாய், தந்தை யார்? எவ்வளவு விசித்திரமான விசயமாகும்! தந்தை தத்தெடுக்கின்றார். இவரை தாயாகவும் ஆக்குகின்றார், குழந்தையாகவும் ஆக்குகின்றார். தாய் தான் தத்தெடுக்கின்றார். அதனால் தான் நீங்கள் தான் தாய், தந்தை என்று பாடப்படுகிறது. நாம் அனைத்து ஆத்மாக்களும் உங்களது குழந்தைகள். ஆத்மா தான் படிக்கிறது, இந்த கர்மேந்திரியத்தின் மூலம் கேட்கிறது. குழந்தைகள் இந்த நினைவை மறந்து விடுகிறீர்கள். தேக அபிமானத்தில் வந்து விடுகிறீர்கள். தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அழிவற்றவர்கள். சரீரம் அழிந்து விடும். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். இது உங்களது கடைசிப் பிறப்பாகும், இது வைரம் போன்றதாகும். யார் பாபாவினுடையவர்களாக ஆகின்றார்களோ அவர்களது பிறப்பு வைரம் போன்றதாகும். உங்களது ஆத்மா சரீரத்தின் கூடவே பரம்பிதா பரமாத்மாவினுடையவர்களாக ஆகியிருக்கின்றது. இப்பொழுது ஆத்மா வைரம் போன்று ஆகிறது அதாவது 24 கேரட் தூய தங்கமாக ஆகிறது. இப்பொழுது எந்த கேரட்டும் கிடையாது. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எதிரில் அமர்ந்து கேட்கின்ற பொழுது மதுவனத்தின் நினைவு வருகிறது. இங்கு தான் முரளி வாசிக்கப்படுகிறது. பாபா எங்கு சென்றாலும் கூட இந்த அளவிற்கு மஜா வருவது கிடையாது. ஏனெனில் முரளி கேட்ட பின்பு உற்றார், உறவினர்கள் போன்ற மாயையின் இராஜ்யத்திற்குச் சென்று விடுகிறீர்கள். இங்கு பட்டியில் இருக்கிறீர்கள். இங்கு இராஜ்ய பிராப்திக்காக படிக்கிறீர்கள். இது நீங்கள் இருப்பதற்கான ஹாஸ்டலாகும். வீட்டில் இருப்பவர்கள் மற்றும் வெளியில் இருப்பவர்களும் கூட எவ்வளவு பேர் வந்து இருக்கின்றனர்! இங்கு நீங்கள் பள்ளியில் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள். தொழில் போன்ற எதுவும் கிடையாது. தங்களுக்குள்ளேயே உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஒருபுறம் முழு உலகம், மறுபுறம் நீங்கள்.

தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார் - ஆத்மாக்களாகிய உங்களது நாயகன் ஒரே ஒருவர் தான். ஆத்மா தான் அவரை நினைவு செய்கிறது. பக்தியில் நிராகார தந்தையை சந்திப்பதற்காக எவ்வளவு அலைக்கின்றனர்! ஏனெனில் துக்கமானவர்களாக இருக்கின்றனர். சத்யுகத்தில் அலைவது கிடையாது. இப்பொழுது எவ்வளவு சிலைகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன! யாருக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ அவர்கள் சிலைகளாக உருவாக்குகின்றனர். குருக்களுக்கு எவ்வளவு மரியாதை இருக்கிறது! அங்கு எவ்வாறு குருமார்கள் இருக்கின்றார்களோ அதுபோன்று இங்கும் இவர் குருவாக இருக்கிறார் என்று நினைக்கின்றனர். எப்படி வாஷ்வானி என்ற சாது முதலில் ஆசிரியராக இருந்தார், பின்பு சாதுவாக ஆனார். ஏழைகளுக்கு சேவை செய்தார். இப்பொழுது அவரிடத்தில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் வருகின்றன! மற்ற ஆசிரமங்களைப் போன்று இதுவும் ஒரு ஆசிரமம் என்று மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர். ஆனால் இங்கு தந்தை பிரம்மாவின் உடலில் வருகின்றார் என்பதை நீங்கள் புரிந்திருக்கிறீர்கள். கண்டிப்பாக பிரம்மா குமார், குமாரிகள் தேவை. ருத்ர ஞான யக்ஞத்தை படைப்பதற்கு பிரம்மாவின் முகவம்சாவளிகள் தேவையல்லவா! இது ருத்ர சிவபாபாவின் யக்ஞமாகும். இப்பொழுது ஒருவரை மட்டுமே நினைவு செய்ய வேண்டும். இங்கு மனிதனிலிருந்து தேவதை ஆவதற்கான விசயமாகும். மனிதனிலிருந்து தேவதையாக ஆகும் விசயத்திற்கான சத்சங்கம் வேறு எதுவும் கிடையாது. உங்களுக்குத் தான் சொர்க்கத்தின் இராஜ்யம் கிடைக்கிறது. இது எப்படி நடக்கும்? என்று உங்களது விசயத்தை கேட்டு மனிதர்கள் சிரிக்கின்றனர். எப்பொழுது முழுமையாக புரிந்து கொள்கின்றார்களோ பிறகு இது சரியான விசயமாகும் என்று கூறுகின்றனர். உண்மையில் பகவான் தந்தை அல்லவா! தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கிறது. நாம் உலகிற்கு எஜமானர்களாக இருந்தோம். இப்பொழுது என்ன நிலை? என்பதைப் பாருங்கள். அவர் தந்தையானவர், சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர், பிறகு நீங்கள் ஏன் சொர்க்கத்திற்கு எஜமானர்களாக ஆவது கிடையாது? நரகத்தில் ஏன் அமர்ந்திருக்கிறீர்கள்? என்று நீங்கள் யாரிடத்தில் வேண்டுமென்றாலும் கேளுங்கள். இப்பொழுது இராவண இராஜ்யமாகும், சத்யுகத்தில் இராவணன் இருக்கவே இருக்காது. அஹிம்சா பரமோ தர்மமாகும். அதனை விஷ்ணுபுரி என்று கூறுகிறோம். ஆனால் விஷ்ணுபுரி என்றால் சொர்க்கபுரி என்பதை புரிந்து கொள்வது கிடையாது. விஷ்ணுபுரிக்கு அழைத்துச் செல்வதற்காக தந்தை வந்து கற்பிக்கின்றார் என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். என் ஒருவனை நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறுகின்றார். பரம்பிதா பரமாத்மா வந்து பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் மூலம் தனது

காரியங்களை செய்விக்கின்றார். தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. விஷ்ணுபுரி என்றாலும் கிருஷ்ணபுரி என்றாலும் விசயம் ஒன்று தான். லெட்சுமி நாராயணன் குழந்தைப் பருவத்தில் ராதை கிருஷ்ணராக இருக்கின்றனர். இந்த பிரஜாபிதா பிரம்மா சாகாரி அல்லவா! சூட்சும வதனத்தில் பிரஜாபிதா என்று கூறமாட்டோம் அல்லவா! பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் மூலம் தத்தெடுக்கின்றார். தந்தை தன்னுடையவர்களாக ஆக்குகின்றார். எவ்வளவு எளிய விசயமாகும்! திரிமூர்த்தி சித்திரத்தை தனது வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதில் எழுதப்பட்டிருக்கவும் வேண்டும். பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை என்று பாடவும் செய்கின்றனர். ஆனால் திரிமூர்த்தி பிரம்மா என்று கூறி தந்தையாகிய சிவனை மறைத்து விட்டனர். அவர் நிராகார பரம்பிதா பரமாத்மா, இவர் பிரஜாபிதா பிரம்மாவாக இருக்கின்றார் என்பதை இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்திருக்கிறீர்கள். பிரம்மாவை தேவதை என்றும் கூறுவர். சம்பூர்ண ஃபரிஷ்தா ஆகின்ற பொழுது தான் தேவதை என்று கூறலாம். உங்களை இப்பொழுது தேவதை என்று கூற முடியாது. தேவதைகள் சத்யுகத்தில் இருக்கின்றனர். உங்களுடையது தெய்வீக தர்மமாகும். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கர் தேவதாய நமஹ என்று கூறுகின்றனரே தவிர பிரம்ம பரமாத்மாய நமஹ என்று கூறுவது கிடையாது. அவர்களையே தேவதைகள் என்று கூறும் பொழுது பிறகு தன்னை பரமாத்மா என்று ஏன் கூறுகின்றீர்கள்? அனைவரும் பரமாத்மாவின் ரூபங்களாக எப்படி இருக்க முடியும்? இதுவும் நாடகத்தில் பதிவாகி இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலும் எந்த தோஷம் கிடையாது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு வழி எப்படி காண்பிப்பது? பக்தர்கள் அனைவரும் மறந்து இருக்கின்றனர். வித விதமான அநேக வழிகளை கூறுகின்றனர். மரணம் எதிரில் இருக்கிறது என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். ஆஸ்தி அடைய வேண்டுமெனில் பிரம்மா இன்றி சிவபாபாவின் ஆஸ்தி அடைய முடியாது. அனைவரும் அந்த அன்பானவரை அழைக்கின்றனர். நான் கல்ப கல்பத்திற்கு இந்த சங்கமத்தில் வருகின்றேன். நானும் பிந்துவாக இருக்கின்றேன். எப்படி ஒப்பீடு செய்கின்றார் என்பதைப் பாருங்கள்! எவ்வளவு சிறிய ஆத்மாவில் அழிவற்ற பாகம் இருக்கிறது! இது இயற்கையாகும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

- 1) தன்னை ஆத்மா என்று உணர்ந்து உள்ளத்தின் அன்பை ஒரு தந்தையின் மீது ஈடுபடுத்த வேண்டும். இந்த உலகம் எந்த காரியத்திற்கும் உதவாதது. ஆகையால் இதனை புத்தியினால் மறக்க வேண்டும்.
- 2) தனது வாழ்க்கையை வைரம் போன்று ஆக்குவதற்காக தந்தையின் மீது முழுமையிலும் முழுமையாக பலியாக வேண்டும். எனக்கு ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் கிடையாது - இந்த பாடத்தை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: மாயையின் பெரிய விசயத்தையும் கூட சிறியதாக ஆக்கி கடந்து செல்லக் கூடிய நிச்சயபுத்தி உடைய வெற்றியாளர் ஆகுக!

எந்த பெரிய விசயத்தையும் சிறியதாக ஆக்குவது அல்லது சிறிய விசயத்தைப் பெரியதாக ஆக்குவது அவரவர்களது கையில் தான் இருக்கிறது. சிறிய விசயத்தை பெரியதாக ஆக்குவது சிலரது சுபாவமாக இருக்கும் மற்றும் சிலர் பெரிய விசயத்தை சிறியதாக ஆக்கி விடுகின்றனர். ஆக மாயையின் விசயங்கள் எவ்வளவு பெரியதாக வந்தாலும் நீங்கள் அதை விட பெரியவர்களாக ஆகிவிடுங்கள். அது சிறியதாக ஆகிவிடும். சுய ஸ்திதியில் இருப்பதன் மூலம் பெரிய பிரச்சனையும் கூட சிறியதாக தோன்றும். மேலும் அதன் மீது வெற்றி அடைவதும் எளிதாகிவிடும். நான் கல்ப கல்பத்திற்கும் வெற்றியடையக் கூடியவன் என்ற நினைவு தகுந்த நேரத்தில் வந்தால் இந்த நிச்சயத்தின் மூலம் வெற்றியாளர்களாக ஆகிவிடுவீர்கள்.

கலோகன்: வரதாதாவை தனது உண்மையான துணைவனாக ஆக்கிக் கொண்டால் வரதானங்களினால் பை (புத்தி) நிறைந்து விடும்.